Overweging 31-08-2025 22 e ZdhJ C / website

Inleiding
We luisteren vandaag naar een gedeelte uit de Wijsheid van Jezus Sirach:
De wijze, zegt hij, wenst voor zichzelf een oor dat luistert en wat je doet ,
dat je dat met zachtheid doet
en we luisteren naar Lucas: als je wordt uitgenodigd; wees dan wie je bent,
naast de ander als medemens.
Het ligt voor de hand dat je als thema kiest voor bescheidenheid; dat roept de sympathie van God en de mensen over je af.
Maar is het – in de huidige tijd - goed om bescheidenheid ook te willen invullen met bereidheid tot matigen, tot matigheid ?

Eerste lezing: Wijsheid van Jezus Sirach 3, 17-18+20+ 28-29

Evangelie: Lucas 14, 1+ 7-11

Overweging
Wat je doet, mijn kind, doe het met zachtheid…
wat een mooie zin, een zinnetje dat je goed doet
goed in deze harde tijd vol verbaal en letterlijk geweld
even een arm om je heen,
samen zittend op de bank buiten in de ochtend- of avondzon.

Wat je doet, mijn kind, doe het met zachtheid.
Ben wie je bent,
waarom zou je vechten voor de voornaamste plaats?
De plaats aan het eind van de tafel of achterin de zaal,
daar kun je praten van hart tot hart,
de functies en de rollen die je bekleedt of bekleed hebt,
veroorzaakten ze niet vaak ongelijkheid:
meer of minder rijk, rijk of arm, geleerd en ongeleerd,
precies dat wat de warmte tussen mensen laat verdwijnen?

Als je bent wie je bent, dan kan je zomaar gevraagd worden:
vriend, kom hoger op. Laat je zien, laat je horen
zoals je bent en wil zijn
daar wordt de gastheer of gastvrouw en ook de gast een beter mens van.
Jezelf op de plaats zetten, zijn wie je bent, naast de ander als medemens.

En toch, … in onze huidige tijd, ontkomen we er niet aan
om onszelf een spiegel voor te houden.
Jezelf en de mensen om je heen,
je kinderen, kleinkinderen, in gesprekken op feestjes,
op de koffie, zo meteen aansluitend aan de viering.

Om na te denken over matigen, over matigheid
zoals we nu leven gaat onze aarde kapot...

Jagen we niet vaak na wat de commercie ons voorhoudt?

Nadenken over willen matigen in bijna alles wat te koop of te krijgen is
je afvragen of je er gelukkiger van wordt
of het geven van cadeaus of geld echt is wat je wil
of het niet een vorm van afkopen is
om niet te hoeven zeggen wat je niet zo gemakkelijk vraagt:
waar wordt jij gelukkig van, kind
of, om te vertellen waar ik nu echt gelukkig van word...

Bescheidenheid meer en meer, in het besef van matigheid
om te ontdekken dat juist matigheid
je laat zien hoe gulzig, jaloers, boos, hoogmoedig, gemakzuchtig of misschien
wel, hoe lui je geworden bent, omdat alles te koop is?

Je je niet realiseerde wat dat betekende
qua vervuiling, qua grondstofvoorraad,
hoeveel plezier van het samen doen, er was
en hoe je van kleine dingen iets heel bijzonders kon maken
wat had je elkaar nodig en hoe fijn was het om te weten wie je buren zijn
En dat je zomaar bij elkaar kon binnenlopen voor een praatje...

Matig en bescheiden, het zijn zo'n mooie menselijke eigenschappen
ze vragen om oefening, om inzet en volhouden,
om open zintuigen, om een hart voor elkaar.
Eigenschappen die we hier oefenen naar Zijn voorbeeld
en dat van mensen die blijvend tot onze verbeelding spreken.

Jezus werd de menselijkste mens, de mens van de laatste plaats,
opdat wij en de hele mensheid,
niet omkomen van honger en dorst
als we delen en matigen in bescheidenheid. *Amen*

Geloofsbelijdenis: Ken je mij? (H. Oosterhuis op CD)

Ken je mij? Wie ken je dan? Weet jij mij beter dan ik? Refrein
Ogen die door de zon heen kijken
Zoekend naar de plek waar ik woon
Ben jij beeldspraak voor iemand
Die aardig is, of onmetelijk ver
Die niet staat en niet valt
En niet voelt als ik,
Niet koud en hooghartig
Ken je mij?

Hier is de plek waar ik woon
Een stoel op het water
Een raam waarlangs het opklarend weer
Of het vallende duister voorbij vaart

Heb je geroepen?
Hier ben ik
Ken je mij?

Ik zou een woord willen spreken
Dat waar en van mij is
Dat draagt wie ik ben
Dat het houdt
Ik zou een woord willen spreken
Dat rechtop staat als mens die mij aankijkt
en zegt
Ik ben jouw zuiverste zelf
Vrees niet, versta mij, ik ben, ik ben
Ken je mij?

Ben jij de enige voor wiens ogen
Niet is verborgen van mijn naaktheid
Kan jij het hebben
Als niemand anders
Dat ik geen licht geef, niet warm ben
Dat ik niet mooi ben, niet veel
Dat geen bron ontspringt
in mijn diepte
Dat ik alleen dit gezicht heb
Geen ander
Ben ik door jou, zonder schaamte
Gezien, genomen,
Door niemand minder?
Zou het niet teveel waar zijn?
Zou het niet teveel waar zijn?
Ken je mij?